

[Yde.]

særlig Interesse og møder med et Overbud, vil jeg dog gerne gøre opmærksom paa, at da Venstre og Det konservative Folkeparti sidst havde Flertal i dette høje Ting, mødte de ikke med Forslag om forøget Statstilskud. Derfor er jeg ikke i Tvivl om, at den Interesse, som man fra de to Partiers Side nu lægger for Dagen, bunder i andet end netop Interesse for Højskolen. Mon ikke det er Partierne Venstre og Det konservative Folkeparti, der først og fremmest interesserer de ærede Ordførere i denne Debat? Jeg tror, det er det faktiske Forhold. Havde disse to Partier, dengang de havde Flertal, haft den Interesse for vore Folkehøjskoler og Landbrugsskoler, som de nu lægger for Dagen, havde disse Skoler sikkert faaet det, som var nødvendigt. Jeg mener, at det skal fremhæves, naar man vil bedømme Venstres og Det konservative Folkepartis Stilling til denne Sag.

Arnth Jensen: Jeg vil gerne takke Ordførerne for Det konservative Folkeparti og for Det frie Folkeparti for deres Tilsagn om Støtte til vort Forslag. Den ærede konservative Ordfører sagde, at hvis der kunde blive delt Afstemning om Venstres Ændringsforslag, saa kunde man stemme for alle Ændringsforslagene med Undtagelse af det første. Jeg har faaet at vide, at Grunden til, at man ikke kunde stemme for det, er den, at man i § 1 i Venstres Forslag har nævnt, at det kun var Mænd og Kvinder i Alderen fra 18 til 27 Aar, der kunde komme ind under Loven.

Jeg beklager, at det ikke er blevet rettet i vort Forslag, for allerede ved første Behandling gav jeg Tilsagn om, at vi var rede til at slette disse Aldersgrænser.

Jeg vil gerne sige til den ærede konservative Ordfører, at saafremt Forslaget vedtages her ved anden Behandling ogsaa med konservative Stemmer, saa skal vi være rede til mellem anden og tredje Behandling at stille Ændringsforslag om, at disse Tal gaar ud. Jeg haaber, at den konservative Ordfører dermed vil være tilfreds.

Dernæst vil jeg gerne sige til den ærede radikale Ordfører, som heroppefra gav Udtryk for, at han nærede Haab om, at Rigsdagen engang før eller senere vilde kunne enes om at sætte Beløbet meget højere op, at det kan være godt at leve i Haabet, men det vilde være bedre, at det var Virkelighed, og det radikale Parti har aldrig nogen Sinde haft bedre Betingelser for at faa et af Partiets store Ønsker opfyldt end netop i Dag ved at stemme sammen med Opposi-

tionen. Saa vilde det Haab, det ærede Medlem nærer, gaa fuldstændig i Opfyldelse.

I Anledning af Ministerens Svar paa mit Spørgsmaal angaaende vort Ændringsforslag Nr. 1 skal jeg sige, at Ministeren maa have misforstaaet Spørgsmaalet. Der staa ingen Steder i den nugældende Lov, at en Skole skal have været i Virksomhed i to fulde Aar, der staa kun, at den skal have været i Virksomhed inden for to Finansaar, og dér er det, jeg spørger Ministeren, om en Skole kan godkendes, selv om den kun har været halvandet Aar i Virksomhed, men altsaa inden for to Finansaar. Hvis den kan det, kan vi tage første Del af vort Ændringsforslag tilbage, men ellers gør vi det ikke.

Angaaende Spørgsmaalet om lettere Forhold for nyoprettede Skoler kan jeg saa godt forstaa, at Ministeren kunde ønske en Forhandling med disse Skolers Bestyrelse, men naar Ministeren nærer en saa varm Interesse for dette Spørgsmaal, hvorfor har Ministeren da ikke, medens Udvalgsbehandlingen stod paa, prøvet at faa en Forhandling med disse Skoler? Ministeren har jo ikke været fremmed for, at dette Spørgsmaal vilde blive rejst, og saa forstaaer jeg ikke, at Ministeren ikke, naar han ligesom vi mener, at disse Regler trænger til at ændres, straks har sat sig i Bevægelse for at naa til en Ordning. Det er muligt, at den Form, vi har foreslaet, ikke er den rigtige, saaledes som Ministeren sagde, men derom kan vi forhandle. Det, vi ønsker, er i Virkeligheden, at der skabes lettere Forhold for disse Skoler, for disse Mænd og Kvinder, som paa eget Initiativ ønsker at tage et Arbejde op paa den Egn, hvor de nu mener at Arbejdet bedst kan gaa.

Dermed har jeg egentlig ogsaa svaret den højtærede Minister paa det, man stadig fører frem, og som jeg nærmest betragter som en Talemaade, at der egentlig ikke er saa stor Brug for nye Skoler. Hvor ved man det? Er man sikker paa, at ikke netop det, at andre Egne paa nye Mænds Initiativ blev draget ind i Arbejdet, vilde give den Fornyelse i Højskolelivet, som maaske tiltrænges. Man henviser stadig til de gamle Skoler og de gamle Egne, men det er ikke sikkert, at det er derfra, Initiativet skal komme. Da Ministeren er enig med os i, at dette Spørgsmaal trænger til Overvejelse, imødeser jeg, at han hurtigst muligt tager Spørgsmaalet op, saa vi kan naa til en Løsning.

Jeg lagde Mærke til, at den højtærede Minister gentagne Gange talte om, at han kunde tænke sig at indlede indgaaende Undersøgelser af disse Skolers og i det hele taget den frie Ungdomsundervisnings For-